

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 października 2017 r., odmówił A. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art.57 w związku z art.58 ustawy emerytalnej renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:
  - 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat,
  - 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat,
  - 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat,
  - 4) 4 lata-jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat,
  - 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, a ponadto okres ten przypada w ciągu ostatniego - dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art.6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz, art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12 ustawy emerytalnej albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, chyba że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny,

Organ rentowy wskazał, iż w świetle art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Stosownie do treści art. 14, oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz. ustalenia daty powstania, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności, związku przyczynowego z określonymi okolicznościami, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu.

Komisja lekarska, rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz, ustalenia okoliczności o których mowa wyżej w formie orzeczenia.

Podstawę do wydania niniejszej decyzji stanowiło orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 29.11.2017r., która ustaliła, że A. M. jest całkowicie niezdolna do pracy do 30.11.2018r., a niezdolność powstała 14.03.2016r.

Dodatkowo wnioskodawczyni nie ma prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ nie został spełniony wymóg posiadania stażu ubezpieczeniowego wynoszącego 5 lat w okresie ostatniego dziesięciolecia liczonego na moment złożenia wniosku, ponieważ, na ten moment ww posiada 11 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 2 lata 2 miesiące i 18 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 26 dni okresów nieskładkowych.

Wymóg ten nie został również spełniony w dziesięcioleciu liczonym od daty powstania niezdolności, gdyż na ten moment ubezpieczona posiada 4 lata 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Jednocześnie zakład wskazał, że zgodnie z art.58 ust.4 ustawy z. dnia 28.07.2011r. renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która udowodniła okres składkowy 25 lat dla kobiet oraz jest całkowicie niezdolna do pracy bez względu na to, czy posiada 5- letni okres składkowy i nieskładkowy w ciągu ostatniego 10-lecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Powyższy warunek jednak również nie został spełniony, ponieważ wnioskodawczyni posiada okres składkowy wynoszący łącznie 9 lat 2 m-ce i 8 dni.

Nie spełniony został również warunek powstania niezdolności do pracy w trakcie okresów składkowych lub nieskładkowych albo w ciągu 18 m-cy od ustania tych okresów ponieważ niezdolność powstała 14.03.2016r. tj. po dniu 26.04.2012r.

/ decyzja k. 30 akt ZUS/

Od powyższej decyzji ZUS odwołanie w dniu 12 stycznia 2018 r. złożyła wnioskodawczyni. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego poprzez przyjęcie, iż wnioskodawczym nie spełnia przesłanek do otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy w sytuacji, gdy lekarz orzecznik stwierdził całkowitą niezdolność do pracy od 14 marca 2016 roku,
- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez stwierdzenie przez ZUS, iż skarżącej w każdym przypadku z art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta nie przysługuje, gdyż w każdym przypadku z wymienionych przepisów skarżącej brakuje stażu pacy, a przecież stan zdrowia skarżącej nie pozwalał na kontynuowanie zatrudnienia,
- naruszenie art. 5 kodeksu cywilnego, w szczególności zasad współżycia społecznego w sytuacji, gdy skarżąca jest całkowicie niezdolna do pracy, co zostało stwierdzone orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS Nr KL.21003, lecz się, a organ odmawia jej przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a zatem czyni zły użytek z przysługującego mu prawa i możliwości przyznania renty specjalnej.

Z uwagi na powyższe odwołująca wniosła o jej zmianę w całości zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

/odwołanie – k. 3-5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6-7/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. M. urodziła się (...)

/ bezsporne/

Ubezpieczona z wykształcenia jest technikiem ekonomistą. Ukończyła policealne studium ekonomiczne. Obecnie z uwagi na stan zdrowia nigdzie nie pracuje.

/ bezsporne/

Orzeczeniem (...) do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w Ł. z dnia 1 czerwca 2016 r. zaliczono A. M. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe. Niepełnosprawność istnieje od 20-go roku życia, ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 9 maja 2014 r.

/orzeczenie – k. 17 akt ZUS dokumentacji medycznej/

W dniu 16.10.2017r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/ wniosek 1-4 akt ZUS /

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 10.11.2017 r. uznał wnioskodawczynię za całkowicie niezdolną do pracy do 30.11.2018r., jednocześnie wskazał, że niezdolność ta powstała 14.03.2016r. U wnioskodawczyni stwierdzono upośledzenie sprawności organizmu, z rozpoznaną niewydolnością jedynej nerki w przebiegu uropatii zaporowej, z nadal nieustabilizowanym nadciśnieniem. Nie stwierdzono niezdolności do pracy w okresie, wcześniejszym.

/ orzeczenie lekarza orzecznika k. 28 akt ZUS, opinia lekarska k. 227 w dokumentacji medycznej ZUS/

W dniu 14. 11. 2017 r. wnioskodawczyni wniosła sprzeciw od wskazanego orzeczenia, podnosząc iż niezdolność do pracy powstała u niej dużo wcześniej gdyż leczy się od 2006 r. .

/ sprzeciw k. 228/229 dokumentacji medycznej ZUS/

Po rozpatrzeniu sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 29 listopada 2017 r. także uznała wnioskodawczynię za całkowicie niezdolną do pracy do 30.11.2018r., ze wskazaniem, że niezdolność powstała 14.03.2016r. Komisja wskazała na nadciśnienie tętnicze leczone od 2005 stwierdzone w trakcie ciąży po przebytych kłębkowym zap. nerek z gestozą. W stwierdzonym wówczas USG układu moczowego prawa nerka hypoplastyczna .W badaniach laboratoryjnych karat szpitalna - 29-11-2005 kreatynina 0,94, 28-09-2007 kreatynina 1,1. Podniesiono, iż wnioskodawczyni była poddawana orzeczeniom z wniosku o świadczenie rehabilitacyjne 25-09-2009. Nie stwierdzono wówczas niezdolności do pracy. Ubezpieczona była leczona ambulatoryjnie w POZ, doraźnie w por nefrologicznej, urologicznej. W dokumentacji późniejszej brak potwierdzenia niewydolności układu moczowego do czasu hospitalizacji. W dniu 14-03-2016 hospitalizowana z powodu uropatii zaporowej nerki lewej założono cewnik DJ po stronie lewej prawa nerka maska. Dalsza diagnostyka w kierunku zwłóknienia pozaotrzewnowego negatywna. Ostatnio hospitalizowana w listopadzie celem wymiany cewnika z powodu zaburzeń odpływu Obecnie zgłasza ponowne zmniejszenie ilości oddawanego moczu i obrzęki ..W badaniu komisji potwierdzenie obrzęków podudzi. W opinii Komisji w zakresie istniejących schorzeń układu moczowego istnieje naruszenie sprawności organizmu uzasadniające niezdolność wykonywania jakiejkolwiek pracy zarobkowej. Za datę powstania całkowitej niezdolności do pracy ustalono datę hospitalizacji 14-03-2016r Brak danych na istnienie niezdolności do pracy w okresie wcześniejszym.

/ orzeczenie komisji lekarskiej k. 29 akt ZUS opinia lekarska k. 232 -235 dokumentacji medycznej ZUS /

W sądowym badaniu przez biegłego lekarza internistę rozpoznano u wnioskodawczyni nadciśnienie tętnicze dobrze kontrolowane lekami, W. H. leczone substytucyjnie E., Tachykardia prawdopodobnie z powodu przedawkowania hormonów tarczycy. Marskość nerki prawej z wodonerczem. Przejściową niewydolność jedynej nerki lewej wskutek zwężenia podmiędniczkowego moczowodu lewego powodującego poszerzenie (...), leczona wielokrotnym (od 03.2016) zakładaniem cewnika D-J, nefrostomią (12.2017) i implantacją protezy moczowodowej po stronie lewej (03.2018). W związku z powyższym stwierdzono, iż długotrwała niezdolność do pracy powstała 03.2016 r. W ocenie biegłego lekarza chorób wewnętrznych za początek całkowitej niezdolności do pracy należy uznać 14 marca 2016 r, kiedy miała miejsce pierwsza hospitalizacja w oddziale urologicznym z powodu marskości i braku funkcji nerki prawej, zastoju w (...) nerki lewej i objawów niewydolności jedynej nerki lewej. Przyczyna tej niezdolności miała charakter wyłącznie urologiczny. Przeprowadzony w marcu 2018 r zabieg wszczepienia protezy moczowodowej po stronie lewej wydaje się rokować poprawę funkcji jedynej nerki lewej. Stopień poprawy funkcji nerki lewej i jej trwałość

można będzie ocenić po kilku miesiącach od zabiegu implantacji protezy moczowodowej. W aktualnym stanie zdrowia biegły nie stwierdza internistycznych przyczyn całkowitej niezdolności do pracy. U wnioskodawczyni nie stwierdza się objawów niewydolności oddechowej a ciśnienie tętnicze krwi jest dobrze kontrolowane lekami. Przyspieszona czynność serca jest zdaniem biegłego internisty efektem stosowania zbyt dużych dawek E.. Badanie stężenia (...), fT3 i fT4 oraz zmniejszenie dawki hormonów tarczycy może spowodować zwolnienie czynności serca. Badaniem lekarskim aktualnie nie stwierdza się innych objawów niewydolności serca, takich jak obrzęki obwodowe, zastój w płucach, przepełnienie naczyń żylnych czy powiększenie wątroby i śledziony.

/ opinia biegłego internisty L. P. k 28-29/

U wnioskodawczyni w sądowym badaniu przez biegłego urologa rozpoznano:1/ małą, marską nerkę prawą ze skrajnym wodonerczem, 2 / zwężenie lewego moczowodu z nawrotową uropatią zaporową, po wielokrotnych zabiegach cewnikowania DJ oraz po wytworzeniu czasowej przetoki nerkowej, 3 /stan po operacji zwężenia lewego moczowodu i implantacji protezy (...). Z przyczyn urologicznych wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy od 14.03.2016 roku. Rozpoznanie w 2005 roku marskiej nerki prawej nie skutkowało niezdolnością do pracy przed 14.03.2016 roku. Ze względu na dotychczasowy, ponad dwuletni przebieg leczenia, mimo braku aktualnie ewidentnych dolegliwości, biegła proponuje uznanie niezdolności do pracy na okres 4 lat od daty powstania niezdolności do pracy. Jest to w ocenie biegłej niezbędny czas do obserwacji oraz rekonwalescencji po długotrwałym procesie chorobowym obciążającym cały organizm. Przeprowadzona w marcu tego roku operacja wszczepienia protezy w ocenie biegłej wymaga dwuletniego procesu obserwacji w warunkach ochrony od pracy, gdyż rokowanie co do wyleczenia jest niepewne. Po tym czasie konieczne będzie ponowne postępowanie orzecznicze.

/opinia biegłego urologa L. K. k. 45-46/

Z punktu widzenia biegłego lekarza nefrologa u wnioskodawczyni rozpoznaje się zwężenie podmiędziczkowe lewego moczowodu w wywiadzie. Nadciśnienie tętnicze. Choroba nerek stadium II/III. W opinii biegłego internisty nefrologa odwołująca jest obecnie częściowo niezdolna do pracy z powodu choroby nerek. Stężenie kreatyniny w surowicy jest podwyższone. Ze względu na obecne nadciśnienie tętnicze i długość choroby nie rokuję poprawy. Niezdolność uznaje się od 14.3.2016 r tj. od czasu wszczepienia protezy (...). Zgodnie z sugestią biegłego urologa niezdolność powinna wynosić 4 lata od czasu wykonania zabiegu tj. do marca 2020 r. Biegły internista-nefrolog przychyła się do opinii biegłego urologa, który uznaje, iż odwołująca na okres leczenia i rekonwalescencji jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

/ opinia biegłego nefrologa M. K. k. 69, pisemna opinia uzupełniająca k. 98/

U wnioskodawczyni w sądowym badaniu przez neuropsychologa stwierdzono zaznaczone cechy osobowości introwertywnej z tendencjami do reakcji lękowo -depresyjnych, głównie na skutek problemów zdrowotnych i zmienionej przez chorobę sytuacji życiowej, bez istotnych zaburzeń w funkcjonowaniu poznawczym. Zdaniem biegłego neuropsychologa aktualnie stwierdzone zmiany w funkcjonowaniu psychicznym w umiarkowanym stopniu zakłócają codzienne funkcjonowanie.

/ opinia biegłego neuropsychologa L. S. k. 106-107, pisemna opinia uzupełniająca k. 150/

W sądowym badaniu psychiatrycznym u ubezpieczonej rozpoznaje się zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji depresyjno- lękowej u osoby z chorobą nerek (marska prawa nerka lewa niewydolna). Z punktu widzenia psychiatry wnioskodawczym jest całkowicie, okresowo niezdolna do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Niezdolność ta powstała od 14.03.2016 roku. Wnioskodawczyni nie leczyła się psychiatrycznie. W czasie badania przez biegłą nie stwierdzono głębszych objawów depresyjnych, otepiennych czy psychotycznych natomiast przeważają zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji depresyjno-lękowej. Biegły psycholog w swoim badaniu w dniu 07.03.2019 r. potwierdził cechy osobowości inwertowanej oraz skłonność do reakcji depresyjno- lękowych. Nie potwierdził zaburzeń funkcji poznawczych. Według psychologa stwierdzono zmiany w funkcjonowaniu w umiarkowanym zakłócają codzienne funkcjonowanie. W związku powyższym z punktu widzenia psychiatry badana jest całkowicie, okresowo niezdolna do

pracy z ogólnego stanu zdrowia. Niezdolność ta powstała 14.03.2016 roku. W. ze względu na występujące zaburzenia psychiczne wymaga leczenia psychiatrycznego i psychoterapii.

/ opinia biegłego psychiatry H. K. k. 109 -110, pisemna opinia uzupełniająca k. 151/

W dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy, tj. od 14.03.2006r. do 13.03.2016r. wnioskodawczym udowodniła łącznie 4 lata, 5 miesięcy, 12 dni okresów składkowych, w tym 3 lata, 4 miesiące, 1 dzień okresów składkowych, 1 rok, 1 miesiąc, 11 dni okresów nieskładkowych.

/ decyzja k. 30 akt ZUS, karta przebiegu zatrudnienia k. 26 akt ZUS/

W dziesięcioleciu poprzedzającym datę złożenia wniosku o świadczenie, tj. od 16.10.2007r. do 15.10.2017r. wnioskodawczyni udowodniła 2 lata, 11 miesięcy, 14 dni, w tym 2 lata, 2 miesiące, 18 dni okresów składkowych, 8 miesięcy, 26 dni okresów nieskładkowych.

/ decyzja k. 30 akt ZUS, karta przebiegu zatrudnienia k. 26 akt ZUS/

Ostatnie ubezpieczenie wnioskodawczyni ustało w dniu 27.10.2010r.,

/ bezsporne/

Niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od w/w daty, tj. po dniu 26.04.2012r.

/ opinia biegłego internisty L. P. k. 28-29 opinia biegłego urologa L. K. k. 45-46 opinia biegłego nefrologa M. K. k. 69, pisemna opinia uzupełniająca k. 98 opinia biegłego neuropsychologa L. S. k. 106-107, pisemna opinia uzupełniająca k. 150 opinia biegłego psychiatry H. K. k. 109 -110, pisemna opinia uzupełniająca k. 151, decyzja k. 30 akt ZUS, karta przebiegu zatrudnienia k. 26 akt ZUS/

Ponadto na przestrzeni życia został udowodniony okres składkowy wynoszący 9 lat, 2 miesiące, 8 dni.

/ decyzja k. 30 akt ZUS, karta przebiegu zatrudnienia k. 26 akt ZUS/

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłych internisty, urologa, nefrologa, neuropsychologa i psychiatry. W ocenie Sądu opinie biegłych są w pełni wiarygodne. Zostały bowiem sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń wnioskodawczyni w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz wyniki przeprowadzonych badań własnych wnioskodawczyni. Biegli rozpoznali u ubezpieczonej nadciśnienie tętnicze dobrze kontrolowane lekami, W. H. leczone substytucyjnie E., Tachykardię prawdopodobnie z powodu przedawkowania hormonów tarczycy. Marskość nerki prawej z wodonerczem. Zwężenie lewego moczowodu z nawrotową uropatią zaporową, po wielokrotnych zabiegach cewnikowania DJ oraz po wytworzeniu czasowej przetoki nerkowej, stan po operacji zwężenia lewego moczowodu i implantacji protezy (...), nadto zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji depresyjno- lękowej u osoby z chorobą nerek. Przy tym wszyscy wskazani biegli zgodnie orzekli, iż całkowitą niezdolność do pracy wnioskodawczyni stwierdza się od 14 marca 2016 r, co jest zgodne z wnioskami orzecznictwa Komisji Lekarskiej ZUS, będącej podstawą do wydania zaskarżonej decyzji.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by kwestionować opinie biegłych, gdyż są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne i prawidłowo uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych w sposób wystarczający obrazują stan zdrowia wnioskodawczyni. Opinie są jasne, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z ich treści. Ponadto wszelkie niejasności jakie mogłyby powstać w ocenie Sądu zostały wyjaśnione przez biegłych w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych w opiniach uzupełniających. Podnieść przy tym należy, iż zastrzeżenia do opinii podnoszone przez wnioskodawczynię nie wpływały merytorycznie na poprawność wysnutych przez biegłych wniosków końcowych dotyczących daty powstania

całkowitej niezdolności do pracy. Ponadto wnioskodawczyni ostatecznie nie składała dalszych uwag i zastrzeżeń do opinii biegłych i nie domagała się przeprowadzenia innych dowodów w sprawie mających na celu wykazać zasadność jej twierdzeń. W ocenie Sądu brak więc było podstaw do kwestionowania wniosków biegłych lekarzy specjalistów w tym przedmiocie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2018 r., poz. 1270) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 58 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony jeżeli wynosi on łącznie co najmniej 5 lat dla osób u których niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem złożenia wniosku o świadczenie lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 58 i ust. 4 przepisu powyższego nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny i jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych internisty, urologa, nefrologa, neuropsychologa i psychiatry, Sąd ustalił, iż występujące u wnioskodawczyni schorzenia powodują, że jest ona całkowicie okresowo niezdolna do pracy od 14 marca 2016 r. U skarżącej stwierdzono nadciśnienie tętnicze dobrze kontrolowane lekami, W. H. leczone substytucyjnie E., Tachykardia prawdopodobnie z powodu przedawkowania hormonów tarczycy. Marskość nerki prawej z wodonerczem. Zwężenie lewego moczowodu z nawrotową uropatią zaporową, po wielokrotnych zabiegach cewnikowania DJ oraz po wytworzeniu czasowej przetoki nerkowej, stan po operacji zwężenia lewego moczowodu i implantacji protezy (...), nadto zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji

depresyjno- lękowej u osoby z chorobą nerek. Uznano że stan zdrowia wnioskodawczynie nie uzasadniał stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy przed ww. datą. Sąd Okręgowy podzielił te opinie biegłych, uznając, że są one pełne, jasne i nie prowadzą do sprzecznych wniosków.

Wskazać należy, że biegli sądowi w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnili wszelkie okoliczności dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonej, szczegółowo także odnosząc się do jej zastrzeżeń, które nie miały z resztą większego wpływu na kształt ostatecznych wniosków dotyczących jej stanu zdrowia. Tym samym uznać należy, iż nie ma podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy wnioskodawczynie przed dniem 14 marca 2016 r, choć ta z uwagi na posiadane schorzenia niewątpliwie podlegała leczeniu także w okresach wcześniejszych.

Mając na względzie powyższe należy wskazać, że warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczona spełniła warunek niezdolności do pracy, gdyż także orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej uznano ją za całkowicie okresowo niezdolną do pracy, jednakże nie spełniła ona pozostałych warunków niezbędnych do uzyskania prawa do renty – tj. nie posiada stażu pracy wynoszącego 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o świadczenia jak i w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy. Ubezpieczona nie posiada też łącznego okresu ubezpieczenia co najmniej 25 lat który zwalniałby ją ze spełnienia warunku ww. Nadto niezdolność do pracy nie powstała najpóźniej w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów wymienionych w art. 57 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy.

Ubezpieczona wnioskodawczynie w dziesięcioleciu poprzedzającym datę złożenia wniosku o świadczenie, tj. od 16.10.2007r. do 15.10.2017r. udowodniła 2 lata, 11 miesięcy, 14 dni, w tym 2 lata, 2 miesiące, 18 dni okresów składkowych, 8 miesięcy, 26 dni okresów nieskładkowych. W dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy – w dacie potwierdzonej przez biegłych lekarzy specjalistów 14 marca 2016 r - tj. od 14.03.2006r. do 13.03.2016r. wnioskodawczynie udowodniła łącznie 4 lata, 5 miesięcy, 12 dni okresów składkowych, w tym 3 lata, 4 miesiące, 1 dzień okresów składkowych, 1 rok, 1 miesiąc, 11 dni okresów nieskładkowych. Na przestrzeni życia został udowodniony okres składkowy wynoszący 9 lat, 2 miesiące, 8 dni. Całkowita niezdolność do pracy ubezpieczonej nie powstała także w ciągu 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia wnioskodawczynie w dniu 27.10.2010r., tj przed dniem 26.04.2012r.

Nieistotnym jest przy tym, iż wnioskodawczynie legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności od dnia 9.05.2014 r. W tym miejscu wskazać należy, że na stanowisko Sądu co do poprawności i wiarygodności opinii biegłych treść orzeczenia o niepełnosprawności nie może mieć wpływu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że orzeczenie powyższe wskazuje jedynie na określony stan zdrowia wnioskodawcy, nie zaś na jego wpływ na zdolność do pracy zarobkowej.

Pojęcie niepełnosprawności na gruncie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie pokrywa się z pojęciem niezdolności do pracy w rozumieniu ustawy emerytalnej. W wyroku z dnia 20 sierpnia 2003 r. (II UK 386/02 OSNP 2004/12/213), Sad Najwyższy odnosząc się do obu pojęć wskazał, iż na gruncie obowiązującego prawa nie ma podstaw do ich utożsamiania. Różnice występują zarówno w płaszczyźnie definicyjnej (pojęcie niezdolności do pracy, zawarte w ustawie o emeryturach i rentach z FUS jest inne niż pojęcie niepełnosprawności, zawarte w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych), jak i w zakresie orzekania o każdym z tych stanów. Są one też przesłanką do przyznania innego rodzaju świadczeń (uprawnień). Niepełnosprawność sama przez się nie zawsze uniemożliwia świadczenie pracy.

Jednocześnie wskazać należy, iż odwołująca się nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych na poparcie swojego stanowiska, a tym samym nie uczyniła zadość wymogom określonym w art. 6 kc, zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strona w toku procesu winna bowiem dowodzić swoich racji, a nie jedynie przedstawiać subiektywne poglądy dotyczące stanu zdrowia i okresu występowania niezdolności do pracy.

Brak też podstaw do przyznania spornego świadczenia do renty z uwagi na trudną sytuację życiową wnioskodawczynie, chorobę, brak środków do życia, czy inne okoliczności, ze względu na które wnioskodawczynie nie podejmowała zatrudnienia. Bezwzględnie argumenty odnoszące się do zasad współżycia społecznego pozostają bez wpływu na uzyskanie świadczeń bądź uprawnień z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych. Prawo to opiera się bowiem na normach bezwzględnie obowiązujących, to jest ściśle określających warunki otrzymania poszczególnych uprawnień i wykluczających odwołanie do zasad słuszności. Podstawą przyznania świadczeń z ubezpieczenia społecznego mogą być tylko przepisy prawa, a nie zasady współżycia społecznego. (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 grudnia 1998 r.

II UKN 379/98 Legalis Numer 45844).

Z tych też względów Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczynie jako bezzasadne.

J.L.